

గొలుసుదండ గొల్లకొండచేత్తరరావు

‘నాన్నా! వచ్చేనెల నాకు చంద్ర హారం చేయించి పెడతావా?’ అని కొత్త పెళ్ళికూతురు శ్యామల వాళ్ళ నాన్నని గారాబంగా అడిగింది

“అలాగే, తల్లీ!” అని కుటుంబరావు భరోసాగా అన్నాడు.

గొలుసు మెడలో పడ్డట్టే సంబరపడి, ఈ సంతోషవార్తను అమ్మకు అందించడానికి బిరబిర లోపలికి వెళ్లింది శ్యామల.

కుమార్తె పెళ్ళికైన అప్పుల ఆలోచనలో తిరిగి పడిపోయాడు, కుటుంబరావు వంటిదితోనుంచి ముసిముసినవ్వులు నవ్వుకుంటూ వచ్చి, “ఏమండీ! వచ్చేనెల

అమ్మానికి చంద్రహారం చేయించి పెడతామన్నారటగా!” అని శేషమాంబభర్తని అడిగింది.

“ముందు ఎప్పటి మాటకో ఇప్పుడే మొండిచెయ్యి చూపించడం దేనికని ఉత్తివే అన్నాలే” అంటూ కుటుంబరావు చప్పరించేసాడు.

“ఉత్తివే పాపం దాన్ని ఆశపెట్టడం తప్పుకాదండీ!” అని శేషమాంబ గునిసింది కూతురు మంచి చీర కట్టుకున్నా, మంచి నగ పెట్టుకున్నా, అది తమ సింగారమేననీ, తమ భాగ్యమేననీ మురిసి

పోయే తల్లులలో శేషమాంబనే ముందు చెప్పాలి.

“అ! పోదూ! ఇప్పుడు సాధ్యపడదమ్మా అని వచ్చే నెల చెప్పగూడదా ఏమిటి? ఊహా! వీలుపడదని ఇప్పుడే దాన్ని చిన్నబుచ్చాలా?” అని కుటుంబరావు విసుక్కున్నాడు

“ఆ పసిదానిదగ్గర కూడా మీతొకకం పోనిచ్చారుకాదు ” అని చికాకుపడుతూ శేషమాంబ బిరబిర వెళ్లిపోయింది

రాత్రి బడలికతీరడానికి మధ్యాహ్నం పూట కాసేపు కన్నుమూసి, అప్పుడే నిద్రలేచిన ప్రసాదరావు గదిలోనుంచి ఈ సంభాషణ ఆలకించాడు

తర్వాత ఒక అరగంటకు ఫలహారం చేస్తూ, మామగారితో ‘వచ్చేనెల నాకొక రిస్ట్‌వాచి కొనిపెడతారా?’ అని అడిగాడు

‘అలాగే!’ అని కుటుంబరావు నిస్సంకోచంగా జవాబు చెప్పాడు.

ప్రసాదరావు పెదవులపై చిరునవ్వు నాట్యం చేసింది. అతని కళ్ళు కాంతులీనాయి

భావిని గురించి ‘అలాగే!’ అన్నంత మాత్రాన తను ఇంత ఆనందాన్ని యివ్వగలిగినప్పుడు ఆ మాట అనడానికి ఎప్పు

డైనా సరే తానిక సంకోచించ నక్కరలేదని ఆ క్షణంలో కుటుంబరావు తీర్మానించుకున్నాడు.

రాత్రి భోజనాల వేళకు ప్రసాదరావు బజారునుంచి వచ్చి ‘ఏమండీ! ఇది అందంగా వున్నదా?’ అంటూ ఒక రిస్ట్‌వాచీ చూపించాడు

కొంచెం వెలవెలబోతూ, “అందంగానే ఉంది. కాని, ఎవరి దేమిటి?” అని కుటుంబరావు అడిగాడు.

“నాదేనండీ! మీరు కొనిపెడతామన్నారకదూ? అందుకని ఈ ఊళ్లో నా స్నేహితుడి పాప్‌వుంచే పట్టుకొచ్చా!” అంటూ ప్రసాదరావు పెల్లుబుకివస్తున్న నవ్వును కష్టంమీద ఆపుకున్నాడు.

‘నేనన్నది వచ్చే నెలలో...’ అంటూ ఉడుకుబోతుతనంతో కుటుంబరావు ఏమో అనబోయాడు.

“ఫరవాలేదు లెండి, వచ్చే నెలవరకు మావాడు డబ్బుకోసం ఆగుతానన్నాడు” అని అతని మాటను తుంచివేశాడు ప్రసాదరావు

ఆల్లుడు కొట్టిన దెబ్బకు మర్నాటి వరకు మళ్ళీ కుటుంబరావు నోటివెంట మాట పెగల్పలేదు.

